

Felsőkrisztina

XV. évfolyam 2. szám

2012. NAGYBÖJT

Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia, 1124 Budapest, Apor Vilmos tér 9., telefon: 356-0089

Szentmisék rendje:

Hétköznapokon reggel 1/28 és este 6 órakor

Vásárnap reggel 1/28, 9, 1/211, 12, este 5 és 6 órakor

Hivatali órák:

Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken
délelőtt 9–12, délután 1/25–1/26-ig

Beköszöntő

A nagyböjt különös időszak. Pár hét, amikor jobban odafigyelünk a külsőségekre. Mégsem a külsőségekről szól. Pár hét, amikor nehezebb utat választunk. Valójában mégsem a nehezebb útról szól. Pár hét, amikor megpróbálunk elcsöndesedni. Mégsem a csendről önmagáról szól. Mit is csinálunk? Megpróbálunk a külsőségek korlátozásával befelé fordulni, elindulni a benső világunkba. Próbálkozunk vele, hogy egy nehezebbnek tűnő út valódi szépségei, örömei által elköteleződjünk. És szeretnénk megtalálni a csendben rejtőző Istent. Ő nem a zajban, nem a pörgésben, nem a csillogásban van, mégis pompája van, mégis ragyogó fénye van, mégis örökös dinamizmus és erős, tiszta, egyenes beszéde van. Isten át akar alakítani! Úgy, hogy közben megmaradunk annak, akik voltunk. A nagyböjt nem a szomorúság, hanem az Isten vidámságának, derűjének az időszaka. Vegyük észre a nehézségeken túl a valódi örömet és szabadságot, mely a szívünk mélyéről szól hozzánk, szavakban ki nem fejezhető módon.

A nagyböjt az ellentmondónak látszó valóságok időszaka. Mert minden, ami igazán fontos, ellentmondásokat szülhet. Kettőségeket, melyek valójában, Istenben örökös egységet alkotnak. Merjük felfedezni, akarjunk elindulni ezen az úton! Menjünk közösen, menjünk egyénileg! Mire várnánk még? Mit nem adnánk oda azért, hogy elérhessük legfőbb célunkat, Istent?

És ő adta a fáklyát a kezembe,
És fényét ő gyújtotta meg,
Hogy mindnyájatokat, kiknek hajában harmat didereg,
És arcán reszkető, fázó cseppek verődnek:
A fáklya köré ide gyűjtselek,
Mert itt egy kicsi körben száraz van és meleg.
Jertek, üljünk le békén s várjuk a mi időnket,
Míg eljön, akit várnak mindenek.

S aki elküldött fáklyafénynek lennem,
Imádkozom, hogy adja:

Amíg el nem jön az ígéret napja,
Füstöt ne vessen és el ne aludjon
S meg ne hűljön az élő fáklya bennem.

Sík Sándor: Fáklya (részlet)

Miklós atya

Ünnepeltünk

Bár januárban a karácsonyi ünnepek már elmúltak, de a hívek ismét ünnepre készülődtek. Az ünnepi készülődésre Márton atya közelgő 70. születésnapja adott aktualitást. Ismerve Márton atya szerénységét, s hogy az ilyen ünneplés mennyire feszélyezi, a készülődés – amennyire csak lehetett- teljesen titokban történt, ezért is nem hirdettük. A köszöntésre február 5-én a fél tizenegyes ünnepi szentmisén került sor, amelyet Márton atyáért ajánlottunk fel, s amelyet maga az ünnepelt celebrált. Az ünnepségre megtöltötték a templomot plébániánk hívei, és igen sokan jöttek el előző állomáshelyének hívei közül is, vagyis a „Karolinások”.

A szentmise elején Miklós atya pár szóval és egy József Attila verssel köszöntötte Márton atyát. A szentmisén a Szkóla és a Karolina énekkara szolgált. Az áldás előtt a gyermekek nevében Müller Réka verssel és virággal köszöntötte az atyát, majd Péch Antal templomatyja méltatta az ünnepeltet, felelevenítve Márton atya életének, pályafutásának főbb állomásait, mondott köszönetet szolgálatáért, és kérte a Mindenhatót, hogy még sokáig tudhassuk őt körünkben. A beszéd végen a ministránsok átadták az ajándékot, egy tájképet ábrázoló, szép festményt, majd jött a legnagyobb meglepetés: Horváth Lászlóné nyújtotta át XVI. Benedek pápa pápai áldását dokumentáló oklevelet.

A szentmise után a hívek által készített sok-sok finomság várta az ünneplő közösséget. A vidám hangulatú agapén „felsőkrisztinások” és „karolinások” tovább ünnepelték Márton atyát, aki - most már a kezdeti elfogódottság után - örömmel fogadta a gratulációkat. Külön örömünkre szolgált, hogy bár a vasárnap délelőtti időpont erre nem sok lehetőséget adott, néhány paptestvére is eljött köszönteni őt.

Béres György

Márton atya hetven éves

Főtisztelendő Plébános Úr! Kedves Márton Atya!

Együttörülni, köszöntenni és hálát adni jöttünk el ma mindannyian ide az Isten házába.

Együttörülni Veled a magad mögött hagyott 70 év kitartásáért, sikeresen megvívott küzdelmeiért, eredményeiért, örömeiért – köszöntenni Téged, a plébániánkat vezető gondos lelkipásztort – és Veled együtt a legméltóbb módon köszönetet mondani az Úristennek mindazért a kegyelemért, amit hét évtizeden keresztül Neked adott, és amit immár 16 év óta Rajtad keresztül ránk is áraszt.

70 év – két emberöltő – hosszú idő, amely az embert már olyan magaslatra vezet, ahonnan érdemes visszaneézni a megtett útra.

A Te utad szüleid révén Erdélyből indul, de a kisdíák már Budapesten tanul, ahol vízilabdához és a józsefvárosi plébániához kötődik, majd jóval az érettségi előtt meghallja a krisztusi hívó szót, és ígent mond rá.

Az esztergomi szemináriumi évek után 1965-ben szentelnek pappá, amit a Budapesti Központi Papneveldeben még egy tanulmányi év követ. Megérint a Regnumos szellemiség, igen intenzív ifjúsági pasztorációt folytat, amit az ÁEH gyakran váltó helyszíne káplán-évtizedekkel „jutalmaz”.

Ennek állomásai: Nagymaros, Bp. Ferencváros, Varsány, Bp. Zugló, Balassagyarmat, Bp. Karolina út, Bp. Erzsébetváros. Csak a rendszer megváltozása után lehetsz budapesti kápolnavezető, Regnumi házfőnök, OLI titkár, pápai káplán. Ide a Felsőkrisztinába Paskay bíboros úr 1995-ben nevez ki plébánosnak. - Nagyon küzdelmes, hosszú út volt ez. Veled együtt örülünk, hogy töretlenül, egyenes derékkal sikerült végigmenned rajta.

A Felsőkrisztinaváros is új, nehéz feladatok elé állított: kétirányú, lépésről-lépésre haladó építkezésbe kezdte.

Egyik célad az volt, hogy a templomban vasárnaponként összejövő hívekből valódi, élő közösség alakuljon. Sok minden történt ennek érdekében: egyházközségi zsinat, majálisok, nyári táborok, intenzív ministráns élet, agapé rendszer a diákmisszió után, templombúcsú, szállást keres a Szent Család mozgalom, fiatal házaspárok, csak hogy a legfontosabbakat említsük.

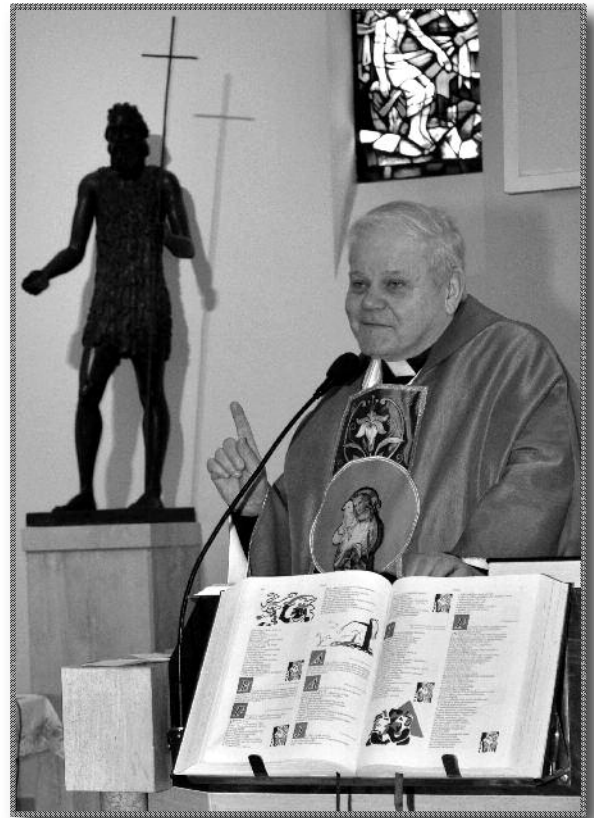
A közösségépítésen kívül a templomépítést is szívügyednek tekintetted. Hatalmas közös erőfeszítéssel sikerült visszavásárolni a plébánia korábban államosított telkét. Az egykori templomalapokon urnatemető került kialakításra, amelynek üzemeltetése révén sikerült törleszteni a vételi adósságot. Az új templom építése rajtunk kívül álló okok miatt ugyan nem indulhatott meg, de a régi templom egységes liturgikus terének kialakítása, állandó szépítése, belső és külső renoválása, a plébánia épület és kert felújítása szakadatlanul halad előre.

Amikor most megköszönjük ezt a kitartó építő munkát, egyben köszönjük szilárd alapon nyugvó lelkipásztori tevékenységedet is: a kétezer éves tanítást mai nyelven megfogalmazó, sokszor elgondolkoztató igehirdetéseidet, a gondosan előkészített ünnepek fényét, a tanulságos felnőtt-hittani sorozatokat, a sok misét, keresztelőt, beteglátogatást és temetést, amelyeket sokszor hosszú hónapokon keresztül minden segítség nélkül, teljesen egyedül végeztél.

Végezetül mindezekért Veled együtt hálát adva az Úristennek kérjük az ég Urát, hogy továbbra is adjon Neked jó egészséget és lankadatlan erőt, hogy még sokáig tudjad folytatni munkádat. -

Isten éltessen Márton Atya!

Pécb Antal templomatyja köszöntője az ünnepi szentmisén

Ilyennek látom Márton atyát...

Fiatal korom óta közel állnak hozzám az öregek és a betegek. Ahogy öregszem, még inkább feladatommak érzem a velük való törődést. Így kerültem kapcsolatba Márton atyának egy kiváló tulajdonságával, amelyet nagy tisztelettel és örömmel figyelek. Újabb és újabb esettel találkoztam, amikor súlyos beteget a legjobbkor látogatott meg, és készített fel kedvesen, nagy szeretettel utolsó útjára.

Különösen két felejthetetlen élmény maradt meg bennem.

Kórházba mentem egyik kedves testvérünkhöz, aki átszellemült arccal, örömmel fogadott. Elmondta, hogy itt volt Márton atya, s annyi kedvességgel törődött vele, hogy mélyen meghatódott és boldogság tölti el látogatása nyomán. Se ő maga, se mi nem tudtuk, hogy testvérünk ezután egy nappal útra kelt, lelki békében távozott a nagy útra.

Másik eset: őt is meglátogatta Márton atya, hasonló lelki örömet okozva, sőt néhány nappal később még a kórházban is felkereste, - ezen akkor igazán meglepődtem. S alig néhány nap múlva ezt a testvérünket is magához vette az Úr.

A plébániai közösség nyilván sok hasonlót tud, de nekem ezek a legmélyebb nyomot hagyó emlékeim, s örülök, hogy tudok róluk tapasztalat alapján, és módom is adódott most elmondani másoknak is.

Isten éltesse Márton atyát, s tartsa meg ezt a csodálatos képességét sok ember javára.

Mubi Zsuzsa

Metanoiám:

Seregély István érsektől ezt tanultam:

„Nem kell új utakat keresni földi életünkben, nem kell megváltoztatni foglalkozásunkat, hanem újjá kell alakulni, krisztusi emberként kell utunkat bejárni.”

Ilyen aktus a „metanoia”, aminek fordítása: az értelem átfordulása, ráfordulás Isten irányára, vagy a közhasználatban megtérés. Isten kegyelmével ráöbbsent valamire, és ha azt felfogom, magamé vá teszem, akkor egész hátralévő életemet jobbra teszi, új értelem-

mel gazdagítja. Életemben többször is megtapasztaltam ezt a nagy ajándékot.

Márton atya évek óta vesződik lelki vezetésemmel. Segítségével két ilyen metanoiát éltem meg:

Emberi kapcsolataim igen kemény metanoiája volt rádöbbenésem arra, hogy „én is elviselhetetlen vagyok”...

Problémáim sokat enyhültek.

Egy évek óta hordozott gyarlóságomra való rádöbbenésem metanoiát szült... Megszabadultam.

Köszönöm neki.

Reguly Zoltán

Plébániánkon sok kiváló atya szolgált az elmúlt hetven évben. Volt, aki csak egy-két évet, volt, aki hosszabb időt töltött nálunk. Azt hiszem azonban, az eddigi tizenöt évével Márton atya a csúcstartó. Mi azonban régen találkoztunk már, noha ő biztosan nem emlékszik rám azokból az időkből, és én sem tudtam még akkor, ki is ő. Találkozásaink mindkettőnk fiatalabb éveire nyúlnak vissza. Én akkor Kőbányán laktam, és a Szent György plébánián „nyüzsgöttem” ministránsként, majd képviselőtestületi tagként. Nálunk akkor az volt a szokás, hogy nagyobb ünnepek alkalmával – pl. búcsú, Simon nap (plébánosunk neve napja, stb) - az ünnepi misére népes papi közösség is hivatalos volt. Évfolyamtársak, a szomszédos plébániák papjai, stb. Hogy csak egy-két ismert nevet említsek: Nagy Imre atya, vagy a Városmajorból Lambert Zoltán atya. A szentmise után természetesen agapé volt, majd az atyák részére ebéd. Ezekon az összejöveteleken mi fiatalok segítettünk a fel szolgálásban. Már a misén is, de az ebédek alatt is figyeltem az egyik atyára, mert az arcán mindig valamilyen kedves mosoly bujkált. Mivel a nevét nem tudtam, ezért csak a „Mosolygós atyának” hívtam. Nos, nagy meglepetésemre és öröömre, amikor Nagy János atya után az első misén megláttam az új plébánosunkat, felismertem a mosolygós Márton atyát. Azóta ismét eltelt másfél évtized, és ma már nemcsak Márton atya nevét tudjuk, de sok mindent ismerünk a vele történekből. Az erdélyi gyökereket, józsefvárosi gyermekéveket, a vízilabdát, a Regnumot, a korábbi állomás-helyek élményeit, no és azokat, amelyeket együtt éltünk át. Hetven évvel a háta mögött, ha az a mosoly ritkábban is – reméljük nem miattunk -, de azért még gyakran látszik a szája szögletében. Reméljük, még sokáig tudhatjuk közöttünk.

Márton atya, Isten éltesen!

Béres György

Beszámoló a 2011-es esztendő plébániai ügyeiről

A 2011-es esztendő a Család éve volt a katolikus egyházban. A társadalom egyik legfontosabb problémáját állította Egyházunk a katolikus hívek és az egész társadalom elé. Egyházmegyei, plébániai, sőt polgári szinten is sok előadás, közösségi találkozó, közös ima történt a család ügyével kapcsolatban.

Plébániánkon és kerületünkben is sok lehetőség volt a család évének megünneplésére. A felnőtt hittan keretében is ezzel foglalkoztunk. Móré István családreferens feleségével együtt tartott előadást egy közös délelőtti folyamán a megjelent mintegy 20-25 családnak, házaspárnak.

Ami a lelki, szellemi dolgokat illeti, az ökumenikus imahéten Lányi Gábor református lelkész hirdette az Igét. Nagybőjtben dr. Pályi Gyula tartott előadást a turini lepelről. Dr. Gerber Alajos a „Három húsvét titka” címmel tartott vetített képes előadást. Májusban az Apor Vilmos emlékmisét dr. Székely János esztergomi segédpüspök úr mutatta be. Júliusban Julius Janus nuncius úr mutatta be utolsó magyarországi szentmiséjét. Énekarunk egy lengyel énekkel örvendeztette meg a nuncius urat. Templomunk búcsúnapiján dr. Török Csaba káplán úr mutatta be a szentmisét. Júliusban visszatért hazájába Romániába Varga András atya, aki két évig teljesített szolgálatot plébániánkon.

Másodszor rendeztük meg a bodajki táborunkat, amelyen 190-en vettünk részt. A tábor lelki vezetője Szemere János atya volt.

Ősszel a kedves híves segítségével megválasztottuk új képviselőtestületünket. Elnökünk ismételten Béres György lett.

Ami az anyagi dolgokat illeti, a templomi perselyekben 9.430.000 forintot kaptunk. Az egyházi hozzájárulás – az ún. egyházi adó – 11.860.000 forint volt, az előző évhez képest 125.000 forinttal több. Adományként névtelenül 6,5 millió forintot kaptunk. A banki kamat 7,7 millió forint volt. A Polgármesteri Hivatal 3 millió forintot adott az egyházközség céljaira.

Kiadásaink tovább növekedtek az elmúlt évben. Gázra 1,2 millió forintot, az ELMŰ-nek 590.000, vízre, csatorna- és szemétdíjra 580.000 forintot fizettünk ki. A templom idei renoválásának előkészítésére 2,1 millió forintot fizettünk ki. Új padot csináltattunk 325.000 forintért, 1 millió forint volt a fűtés felújítása, a kapu elektronikája, az erősáramú vezetékek cseréje 1 millió forintot tett ki. Az adóköteles bérek 3 millió forintot jelentettek. Bérek (plébános, káplán, sekrestyés, kántor, takarító) 5,5 millió forintba kerültek. Irodai költségek (telefon, rendezvények) 1 millió forintot tettek ki.

Az elmúlt évben a templom külső renoválása egyeztetési problémák miatt elmaradt. Ezt a nagyberuházást most húsvét után saját erőnkből megvalósítjuk!

Szent Ferenc szobrunkat Szmeccsányi Boldizsár készítette el.

Az elmúlt évben 40 keresztelő, 8 esküvő és 100 temetés volt. A keresztelesek száma azonos a 2010. évvel, a temetések száma csökkent, az esküvők száma stagnál.

A 4 állami iskolában 102 gyerek, a plébániai hittanra 80 gyerek jár. Közelünkben 4 egyházi iskola található. Gyerekeink nagy része ezekbe jár. Az elsőáldozók száma 22 volt, a bérmálás – a jelentkezők alacsony száma miatt (2 fő) – elmaradt. A felnőtt hittanra 25-30 fő jár, a kéthetenkénti katekézisen sajnos kevesen vesznek részt.

Ahogy említettük, idei nagy terünk: templomunk teljes külső felújítása, tetőcserével együtt, mivel templomunk több évtizede nem volt renoválva. Sikerült templomkertünket bekeríteni. Szeretnénk még felújítani a még hátra maradt járdákat is.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik valamilyen módon, lelki-ekben, anyagiakban támogatták egyházközségünket. Köszönetet mondunk mindazoknak, akik személyes munkájukkal gazdagították plébániánk életét. Isten fizesse meg munkálkodásukat!

A hit éve következik egyházunkban. Kérjük a Szentírás szavaival: „Uram növeld bennünk a hitet!” Ezzel az erős hittel tudjuk felvállalni – Isten kegyelmével - kereszténységünket egyházunkban, és a világban is!

Györgydeák Márton atya

Krónika

Bár nagyböjtben járunk már, néhány gondolat erejéig érdemes visszatekinteni elmúlt ünnepi időszakokra, az advent és a karácsonyi idők eseményeire. Az adventi előkészület idején majd minden rorátén megtelt a templom. A sötét templomban az égő mécsesek is az eljövendő Fény utáni várakozást jelképezték. A Szköla és a Gitáros énekarunk tagjai, szolgálatukkal nem csak a rorátékat, de az egész ünnepkört is szebbé, meghittebbé tették. Nem maradt el az adventi gitáros áhítat, mint ahogy a Szköla kis- és nagykórusának hangversenye sem a Szent Család ünnepén. Sőt, szkölásaink adventben a Vörösmarty téren is énekeltek, misszionáltak. Jött a Mikulás, volt misztériumjáték, és cserkészseink ebben az évben is elhozták a Betlehemi Lángot.

Januárban ismét volt veradás a Plébánián, amelyen valamivel többen adtak vért, mint az előző évben.

Örömteli módon, megtelt a templom az idei ökumenikus héten a nálunk tartott istentiszteleten, amelyet Keczkó Pál evangélikus lelkész vezetett. Külön öröm, hogy igen sokan fogadták el meghívásunkat az azt követő gazdag agapéra, amelyet a Karitás és az Oltáregylet asszonyai készítettek. Köszönet nekik érte. Másnap pedig a Farkasréti Ökumenikus Kápolnában Molnár Miklós atya vezette az áhítatot, és mondott szép homíliát.

*

Vízkereszt napjától a vidám farsangé volt a szerep. Közösségeink

közül a szkóla és a hittanosok tartottak farsangi mulatságot, és hagyományosan megrendezték a budai egyházközségek bálját is.

*

Plébániánk kiemelt programjai, feladatai:

Amint azt már korábban jeleztük, húsvét után megkezdődik a templom külső felújítása, ami terveink szerint a nyár közepéig fog tartani. A felújítás során kicseréljük a tetőt, megszüntetjük a falak vizesedését, és elkészül a külső tatarozás. Ez idő alatt, sajnos, több kellemetlenséggel kell számolnunk, ezért kérjük a hívek megértését. A munkálatokról folyamatosan tájékoztatjuk a kedves híveket.

Pünkösöd hétfőjén plébániánk is részt vesz a Karizmák Ünnepén Máriaremetén. Jó alkalom ez arra, hogy megmutassuk, kik vagyunk, hogyan élünk itt, a Felsőkrisztinában. Várjuk az ötleteket a programokra, és azok jelentkezését, akik a szervezésben, és rendezésben szívesen segítenének. A részletekről külön tájékoztatást fogunk adni.

Két sikeres tábor után tervezzük a harmadikat. Bár még minden bizonytalan, de szeretnénk információt kapni arról, mekkora igény lenne az újabb táborra. Az időpont várhatóan megegyezne a tavalyival – június utolsó hétvégéje - de a helyszín biztos, hogy máshol lesz.

*

Nagyböjti előkészületként a „Júlia anya szavai nagyböjtre” gondolataiból idézünk, amelyet T. Bori Zsuzsa, korán elhunyt képviselőtársunk, Takács László barátunk felesége

fordított magyarra. Jó lenne az egész kis füzetet közölni, de kevés a hely, így csak szemelvényeket idézünk belőle.

„A böjti időben a cél életünk megújítása, a hit, remény és szeretet, valamint belső békénk és örömünk növelése.”

Elhatározás: A böjtidőt tudatosan élem meg; átgondolom, hogy mit jelent nekem ez a gyakorlati életben.

Nagyböjt első hete:

„Életünknek megvalósított Evangéliumnak kell lennie.” (Júlia anya)

..Jézust megkíséríti a sátán. Neki hatalmában áll, hogy az elismerés és élvezet kísértésének ellenálljon. A mi életünkben is előfordulnak kísértések:

Elhatározás: Isten kegyelmében bízva, akaratomat erősítve ellent akarok állni a kísértéseknek:

Nagyböjt második hete:

„Az áldozat ereje gyarapítja az életet.” (Júlia anya)

..Jézus Krisztus... irántunk való szeretetből önként mutatta be önmagát a keresztfán áldozatként a mennyei Atyának. Ezáltal váltott meg minket... Az áldozat legyőzi az önzésünket és növeli bennünk a szeretetet. ..Mondjunk le saját kívánságainkról, hogy mások szolgálatára állhassunk...

Elhatározás: Figyelve Jézusra, aki üdvösségünkért feláldozta magát, én is áldozatkész leszek.

Nagyböjt harmadik hete:

„Az Úr azt akarja, hogy megtérjünk, kilépjünk a középszerűségből, és az Egyház tagjaiként elhagyjuk minden

kishitűségünket.” (Júlia anyja)
Hajlamosak vagyunk a kényelmes-
ségre, közepszerűségre, és rosszul
alkalmazkodunk. Elengedjük ma-
gunkat, és túl keveset küzdünk a
minket lefelé húzó erők ellen. Krisz-
tus feltámadt a halálból...

Elhatározás: Nem hagyom el ma-
gam, sem gondolataimban, sem
szóban vagy tetteiben.

Nagyböjt negyedik hete:

„Segíts, hogy környezetemben bé-
két és örömet teremthessek!”

(Júlia anyja)

A megváltozott ember belső békét
és igazi örömet sugároz ki. Az ilyen
emberek személyisége meggyőző,
"reklámozzák" Istent és az Egyházat,
a hitet és szeretetet...

Elhatározás: Az öröm és béke em-
bere akarok lenni!

Nagyböjt ötödik hete:

„Az Úr keresztje, ha hittel hordoz-
zuk, nem tör le minket, hanem fel-
emel.” (Júlia anyja)

Az ember nincs kereszt nélkül. Min-
denki ismeri a kellemetlenséget, fá-
radalmat, nehézséget és fájdalmat.
Könny, csalódás, igazságtalanság és
gond mindig is lesz...

Elhatározás: Jézus Krisztusban bíz-
va igent mondok a keresztemre. Az
Úr tudja, mit terhel rám.

Nagyböjt hatodik hete:

„Jézus szenvedését szemlélve és át-
gondolva növekedjen mindannyi-
unkban a jóság és szelídség erősöd-
jön a megbocsátás készsége!”

(Júlia anyja)

Aki kibékül Istennel és megbocsát
felebarátjának... az a Húsvétot is

meg tudja ünnepelni. A megbocsá-
tás gyakran nagyon nehéz lehet. Az
okozott seb gyakran sokáig vérzik.
Nem kevés ok van arra, hogy ne
bocsássunk meg. Mégis, a békéhez
nem vezet más út, mint a kiengesztelődés, a jóság és szelídség.

Elhatározás: Kész vagyok a megboc-
sátásra, jóságra és szelídségre; egy-
szersmind idejében megkeresem a
lehetőséget arra, hogy a húsvéti
szentgyónásomat elvégezzem:

Húsvét:

„Isten azt akarja, hogy az első ke-
resztények örömét, reményét és
szeretetét sugározzuk a világnak,”

(Júlia anyja)

Elhatározás: Megköszönöm a feltá-
madt Úrnak a megváltás ajándékát,
és tanúságot teszek erről embertár-
saimnak!

„Húsvét reggelén a csöndes találko-
záskor nem beszéltek sokat, nem
volt szükséges. Mária Magdolna lel-
ke, amelyet a szenvedés és a bűn-
bánat megtisztított, kész volt arra,
hogy az Úr tekintetét befogadja, és
nagy örömmel elvigye üzenetét
mindazoknak, akik számára meg-
bízta őt ezzel,” (Júlia anyja)

E gondolatsor lehet nagyböjti készü-
letünk vezérfonala.

Béres György

*Satisfactio**

Mert menekülnél önmagadba,
elfutnál az emberek elől,
mikor neved mindenki megtagadta
és minden mosoly megöl.

Mert nem lehet elégtételeid,
nincs ki károd megfizetné,
s nyugtod sehol nem leled,
lelkedet az ördög elvihetné.

Mert ismételned kell önmagad
mások figyelmetlensége miatt,
s mert minden szóval eladod magad
a semmiért, mit a többi kiad.

Igen, azért, hogy ne legyen kételyed,
hogy ne lehessen semmire haragod;
kezed elé kereszten áll az Istened,
hogy sújtásoddal Tőle kérd a
kamatot.

Esztergom, 2008. május 27.

Molnár Miklós

*Jézus megváltó/helyettesítő áldozatának szakkifejezése.

Munka és szórakozás

A Bosco Szent János Kollégium második éve működik. Az idei év nagy feladata, hogy lektorvizsgát tegyenek a gyerekek. Többen nagyon lelkesen és szépen olvasnak, így aki szeretne, egy vizsga után bármelyik misén olvashat. A ministránsgoglalkozásokon minden alkalommal elolvassunk egy szentírási részt, kicsit beszélgetünk róla, majd játékos feladatokat játszunk, hogy jobban értsék a gyerekek a szövegek tartalmát.

A heti foglalkozások mellett sok programmal igyekszünk kis csoportunkból közösséget formálni.

Szeptemberben részt vettünk az Előzd meg a fogaskerekű! programon, amelyet a többi kollégium lelkes tagjaival közösen egy métával koronáztunk meg. Októberben kirándulni mentünk a Budai hegyekbe a többi kollégiummal együtt. A kisebb esőzés ellenére remekül éreztük magunkat. November elején az Operett Színházba látogattunk, ahol a Musical mesék című darabot néztük meg. Nagy örömünkre többen velünk tartottak az idősebb ministránscsoportokból is.

Az adventet a Szent Domonkos kollégiummal lelki gyakorlattal indítottuk. Miklós atya segítségével igyekeztünk ráhangolódni a várakozásra. Nagyon örültünk, hogy minden gyerek tudott néhány gondolatot magával vinni, és többen szentgyónást is végeztek. Csoportunkkal decemberben ismét készítettünk Betlehemet, amely az Apor Vilmos téren volt látható. A Betlehemépítés nagyon jó hangulatban telt, mindenki közösen dolgozott. Az elkészült munkánkért jutalmat januárban vehettük át.

December 31-én van Bosco Szent János ünnepe. A gyerekekkel minden évben megemlékezünk róla. Tavaly közös szentmisén ünnepeltünk, idén a ministráns foglalkozáson ima és vetélkedő keretében emlékeztünk rá. Don Bosco 1815. augusztus 16-án Olaszországban Becchi helységben szegény földműves családban született. Édesapját egy éves korában elvesztette. Mostohabátyja nyomására földművelést kellett végeznie. Társai között már ekkor is békét hirdetett. Vonzotta maga köré a gyerekeket, bűvészmutatványokkal szórakoztatta őket. 1829-ben sikerült elkezdenie tanulmányait, amire már nagyon régóta várt. Don Calosso, az ismerős pap vette szárnyai alá Jánost. Sok nehézség között a Gondviselésben bízva élt. 18 évesen bérállkozott. Több évi tanulás után 1841. június 5-én, 26 évesen pappá szentelték. Valdoccoban létrehozta az Oratóriumot, a gyermekfoglalkoztatót. Maga köré gyűjtötte a szegény, árva és csavargó fiatalokat, tanította és nevelte őket. Munkájában nagy segítsége volt édesanyja, Margit mama. Don Bosco megalapította a Szalézi Társaságot és a Segítő Szűz Mária Leányainak Társaságát, melyekben megalapozta nevelési módszerét, a „megelőző módszert”: „Legyetek a gyermekekkel, előzzétek meg a bűnt ésszel, hittel és szeretettel. Legyetek szentek, és szentek nevelői. Vegyék észre a gyermekeink, hogy szeretjük őket!” 1888. január 31-én, 72 évesen halt meg. 1929-ben boldoggá, majd 1934. április 1-én XI. Piusz pápa szenté avatta.

II. János Pál pápa Don Boscot halálának századik évfordulóján a „fiatalság Atyjának és Tanítójának” nevezte.

A betlehemkészítés

Jó volt, hogy együtt lehetett többször a közösség a betlehem készítése alatt. Sok embernek volt feladata, mi a tetőt készítettük el. Jó volt a hangulat. Mikor kitettük a betlehemet, visszafelé a betlehemet szállító kiskocsira sokan rárültek, kevesen tolták. Amikor toltak minket, nem figyeltek, hogy merre tolnak, és ezért majdnem legurultunk a járdáról, erre sikoltottunk egyet. Utána jót neveltünk ezen. Ez a program felejthetetlen élmény maradt.

/Pálfalvi Tamás és Pályi Lőrinc/

A képviselőtestület karitatív munkacsoportja

Három fővel alakult meg a karitatív munkacsoport: Hernády Orsolya, Hernády Tamás és Molnár Zsuzsa vállalták, hogy a szabályzatban megjelölt feladatokat legjobb tudásuk és a lehetőségek szerint elvégzik.

„Lelki és anyagi téren gondoskodik a betegekről, öregekről, özvegyekről, elhagyatottakról, sokgyermekesekről, munkanélküliekről.” - *mondja ki az Egyházközségi Képviselőtestületek Szabályzata*

Értelemszerűen a munkacsoport alapvetően a karitászcsoport munkáját támogatja, de szeretnénk a karitatív tevékenységet kiszélesíteni. Bízunk mindenkit arra, hogy nyitott szemmel és szívvel éljen, vegye észre a körülötte élők gondjait és ha nem tud segíteni, jelezze karitászcsoportunknál, talán nekünk sikerül megoldást találni.

Molnár Károlyné, sz. Tegzes Zsuzsanna vagyok, de a karitászcsoport munkájában egyszerűen a Molnár Zsuzsa nevet használom. Távközlési üzemévrőlként dolgoztam 2000-ig. Nyugdíjazásom óta aktív tagja vagyok a karitászcsoportnak. Három gyermekem sajnos a plébániától távol telepedett le. Lányomék a kaposztásmegyeri, fiaim családjakkal az érdi közösségeket erősítik. Köszönöm mindazok bizalmát, akiknek szavazatai hozzásegítettek ahhoz, hogy a képviselőtestület tagja lehessenek. Kérem, hogy javaslataikkal, ötletekkel támogassanak, hogy ez a munka gyümölcsöző legyen, közösségépítő törekvéseim sikeresek legyenek.

Hernády Tamás

1986-ban ifjú házasként költöztem a plébánia területére. Nagy Imre plébános atya felkérésére 1994-ben vállaltam először feladatot a képviselőtestület munkájában. Idén immár negyedszer választottak a testületbe. Eddig a Műszaki munkacsoport tagja voltam, az idei évtől a Karitászcsoporthoz is csatlakoztam. Végzettségem: út- és hídépítő technikus. 14. éve dolgozom a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnál műszaki területen. Hatgyermekes családom vagyok. Feleségem családfőként tevékenyen részt vesz a plébánia életének szervezésében. Gyermekeim aktívan ministrálnak, legidősebb lányom a nyáron belépett a Domonkos rendbe, ahol szerzetesi hivatásra készül.

Hernády Orsolya

1989-ben Budapesten születtem egy hatgyermekes család második gyermekeként. Tanulmányaimat a Pannonia Sacra Katolikus Ált. Iskolában kezdtem meg, majd a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban folytattam. Jelenleg az ELTE Tanító- és Óvóképző Karának vagyok negyedéves hallgatója. 1996 óta veszek aktívan részt a plébánia közösségének életében. 1999 óta ministrálok, 2010 óta a Bosco Szent János Kollégiumot vezetem Seidl Krisztiánnal és Szabó Péterrel. A képviselőtestületben a Karitászcsoport és a Liturgikus munkacsoportok tagjaként teljesítek szolgálatot.

A karitásraktár rendje

Az elmúlt években kialakult rossz gyakorlat miatt a következőket kérjük a kedves testvéreinktől:

A raktár nyitva tartása idején, azaz kedden délelőtt 10 – 12 óra ill. szerdán délután 15 – 18 óra között, közvetlenül a raktárba adják le adományait. Egyéb időpontokban a sekrestyébe, vagy az irodába adják le a jótékony célra szánt tiszta és használható állapotú ruhákat, cipőket. Kérem, hogy ne tegyenek le csomagokat a plébánia ajtajába, a raktár előterébe. Nagyobb mennyiségű adomány, vagy hagyaték felszámolása esetén és nem tudnak a jelzett időpontokban jönni, kérem hívják fel a raktárvezetőt Kövesárkiné Annát vagy engem és egyeztetett időpontban kinyitjuk a raktárt.

Raktárunkat átrendeztük, igyekszünk átláthatóbban, rendszerezettebben tárolni a kapott ruhákat. A nyitvatartási időben szeretettel várjuk azokat is, akik válogatni szeretnének a leadott ruhák között.

Azokat a ruhákat, amelyek a közösségen belül nem találhatnak gazdára, nálunk szegényebb plébániákra továbbítjuk.

A szentmise értékei

Egyetlen szentmise, melyen részt vettél, többet használnak neked, mint számos, melyet halálod után ajánlanak fel érted mások.

A szentmise sok mulasztásodat és hanyagságodat pótolja.

A szentmise eltörli bocsánatos bűneidet, melyeket sohasem gyóntál meg.

Mikor jelen vagy a szentmisén és odafigyelsz, a legnagyobb hódolatot mutatod be az Úr Jézus szent Emberiségének.

Minden szentmisével buzgóságod szerint többé-kevésbé csökkentheted ideiglenes földi büntetéseidet.

Sok veszélytől és szerencsétlenségtől szabadulsz meg, amit különben nem kerülhetnél ki.

Halálod óráján lesz a legnagyobb vigasztalásod, hogy szentmisét hallgattál. Minden szentmisét magaddal viszel az ítéletre és ezek lesznek közbenjáróid.

Minden szentmise új dicsőséget szerez számodra az égben.

Minden szentmisén való részvételeddel megrövidítetted a tisztító tűzben viselendő szenvedéseidet, melyek különben reád várnak.

A szentmisén való részvételeddel a lehető legnagyobb segítséget nyújtod a tisztító tűzben szenvedő lelkeknek - különösen, ha értük ajánlod fel részvételedet.

A szentmise alatt az angyalok seregei között térdelsz, akik féltő tisztelettel vannak jelen az isteni áldozatnál.

A szentáldozás során felbecsülhetetlen értékű kegyelemben részesülsz!

A sátán gyengébb lesz veled szemben.

A szentmisében a pap áldásában részesülsz, amit Isten megerősít az égben is. (Várd meg az áldást türelemmel!)

A szentmiséről Isten áldását viszed haza anyagi ügyeidre is.

Szeretettel ajánlom átelmélkedésre!

fr. Barsi Balázs OFM

Helyesbítés

Adventi számunkban a Hegyvidéki Családi Napról írott beszámolóban dr. Fabiny Tamás püspök urat tévesen református püspökként neveztük meg.

Dr. Fabiny Tamás a Magyarországi Evangélikus Egyház Északi Egyházkerületének a püspöke.

A hibáért az érintett és az olvasók elnézését kérjük.

Nyári tábor!

A tavalyi nyári táborhoz hasonlóan idén is szervezünk együttlétet a plébánia családjai, fiataljai részére!

A helyszín még nincs véglegesen lekötve, de az időpontot mindenki tervezze be a naptárába: előreláthatólag június 27. szerdától július 1. vasárnapig nyaralunk négy napot közösen!

A jelentkezésről és a pontos helyszínről később tartunk tájékoztatást!

Tóth Zoltán

A belső tanú

Akit kigúnyol a barátja, úgy, mint engem, az az Istenhez kiált, és Isten meghallgatja őt (vö. Jób 12,4). A gyarló ember nem egyszer külső vizsgálatnak adja át magát azzal, hogy tetszeleg az emberek elismerésében, amelyben jótetteiért részesítik, így háttérbe szorítja azt, amire jobbik énje vágyódik, és szívesen elidőzik abban, amit hízelgőtől hall. Már nem is annak örül, hogy boldog, hanem annak, hogy boldognak mondják. Mivel pedig hízelgő szavakat hajhász, odahagyja azt a jót, ami már jelentkezett benne. Éppen abban a dologban szakad el Istentől, amelyben már Isten szerint dicséretreméltónak látszott.

Nem egyszer megtörténik azonban az, hogy az ember állhatatos lélekkel teszi a jót, és mégis az emberek gúnyolódásának céltáblája lesz. Csodálni kellene, amit

művel, és gyalázatot kap érte. Az ilyen, akit talán az emberek közé vonzott volna a dicséret, a gyalázkodó szavak hatására visszavonul lelke magányába, és szíve mélyén annál jobban tapad Istenhez, minél kevésbé találja meg az emberek között a lelke nyugalma. Ilyenkor az ember minden reményét Teremtőjébe helyezi, a gúny és gyalázkodás ostromát állva csak a belső tanújához fordul fohászaival. E megalázott ember lelke annyival kerül közelebb Istenhez, amennyire eltávolodik az emberek kegyétől és elismerésétől. Szakadatlanul imádkozik, és szorongatásaiban egyre jobban megtisztul, és lelki emberré válik.

Találó tehát ez a mondás: Akit kigúnyol a barátja, úgy, mint engem, az az Istenhez kiált, és Isten meghallgatja őt. A rossz emberek ugyanis szidalmaikkal felhívják a jók figyelmét arra, hogy kit kérjenek fel tetteik tanújának. A jó ember magába szállva imádságból merít

bátorságot, és éppen az biztosítja neki az isteni meghallgatást, hogy az emberek megvonják tőle a dicséretüket.

Figyeljük meg, milyen körültekintésre vall, hogy kiemeli: úgy, mint engem. Vannak ugyanis, akik nem kevésbé szenvednek a gúnytól, és mégsem lesznek Isten előtt méltók a meghallgatásra. Ha ugyanis valamilyen bűnük váltja ki a gúnyos nevetést, akkor bizony mások gúnyolódásából nem születik sem erény, sem érdem.

Az igazt gúnydallal csúfolják (Jób 12,4). A világnak bizony ez a bölcsessége: a szív érzéseit ügyeskedéssel rejtegetni, szavakkal a gondolatot elleplezni, a hazugságot igaz színben feltüntetni és az igazságról kimutatni, hogy hazugság. Az igaz ember bölcsessége viszont az, hogy álnok képmu-

tatással nem él, azt mondja, amit gondol; az igazságot, ahogy van, szereti; kerüli a hazugságot, jótettért jót nem vár, a rosszat inkább eltűri, mintsem azt másnak okozza, igazságtalanságot a legkevésbé sem torol meg, az igazságért kapott megvetést haszonnak érzi. Csak-hogy éppen az igaz embernek ez az egyszerűsége az, amit kinevetnek: ennek a világnak a bölcsei ostobaságnak tartják a tiszta becsületességet. Az igazak minden jószándékú cselekedetét ők egyenesen ostobaságnak minősítik, és a jótettekben bármit szentesít is az igazság, bennük dőreséget lát a test szerint való bölcsesség.

Nagy Szent Gergely pápa Jób könyvéhez írt „*Erkölcsei magyarázatok*” című művéből (Lib. 10, 47-48: PL 75, 946-947)

„vocatus atque non vocatus, Deus aderit”

„hívod, vagy sem, az Isten jelen van”

(C. G Jung ajtajának felirata)

Ünnepre hívlak Benneteket!

2012. március 9-én és március 25-én a Szent István Bazilikában Erdő Péter bíboros úr vezetésével és Székely János püspök atyával bűnbánati liturgia, gyóntatás, keresztúti ájtatosság és főpapi szentmise lesz. Ez a program kapcsolódik az Új Evangelizáció Pápai Tanácsa által meghirdetett „Metropoliszok evangelizációja” projekthez.

„Az Új Evangelizáció Pápai Tanácsát 2010-ben hozta létre XVI. Benedek pápa, hogy előmozdítsa a megújult evangelizációt a hagyományosan keresztény országokban, amelyekben „a társadalom folyamatos szekularizációja és az Isten iránti érzék megfogyatkozása tapasztalható.” (Magyar Kurír)

Most azokat hívjuk, akik már megtapasztaltak valamit ebből a közös munkából, de azokat is, akik csak vágnak erre. A missziót mindig magunkon kell kezdeni. Ezért gyóntatás, ezért bűnbánati liturgia, ezért keresztút, ezért egy bensőséges együttlét. Újra szeretnénk megtapasztalni az egységnek azt a csodáját, amikor egyházunk vezetői, a plébániai közösségek, szerzetesközösségek, mozgalmak együtt mutatják fel Jézus Krisztus keresztáldozatának ünneplésével az ÖRÖMHÍRT. Az örömhírt, hogy van szabadulás a bűn rabságából. Hiszen mi magunk is akkor tudjuk ezt hitelesen átadni,

ha magunk is megtapasztaljuk. A saját megváltásunk és szabadulásunk megélése tesz majd alkalmassá arra, hogy egyre többen magunk is az Evangélium hiteles tanúivá legyünk. Az „Új evangelizáció” évében bizonyára lesznek nagyszabású „események”, de a siker az egyes emberek szívében fog megszületni! Szeretném mindnyájunk szívébe vésni VI. Pál pápa gondolatát: **„Az Egyháznak nem a legfontosabb feladata az evangelizáció.**

Hanem az EGYETLEN!!!”

dr. Marik József missziós referens

Isten az ember előtt

"Én Isten elé bátran állok, számon kérem Tőle bánatom!" Szólt, s igaza volt, mert átok, s gyalázat volt e fájdalom.

De mit ér, ha igaz is egy irgalmas Isten előtt? Mit ér, ha az igaz is hamis, egy ítélő Krisztus előtt?

Kevés az indok; a próbatétel van. Szenved az ártatlan is eleget. Mit remélhet ki bűnben van, ártatlan Isten előtt? Kegyelmet.

Assisi, 2008. augusztus 27.

Molnár Miklós atya

Anyakönyv

2011. november - 2012. január

Kereszteltek:

Molnár Ádám Tamás
Muhi Szabolcs Kristóf
Balázs Lőrinc
Vedres Ádám Albert
Pataki Blanka Mária
Bors Anna Dóra

Temetések:

Ughy Elek Árpád
Agárdi János
Dóra Tibor László
Dr. Rácz Elemérné
Özvegyi Béláné
Dr. Kenderfi József
Kiss Miklós Imre
Dr. Bányai Istvánné
Mátyás Andrásné
Tamás Gyula
Németh István Lajosné
Rander László
Rolich Tamás
Dr. Latin Ferenc
Kővári István
Dr. Pók Pálné
Dr. Sáringer József
Dr. Szeibert Imre
Nádor Ferenc
Gerencsér Ferencné
Dr. Réffy Ferencné
Tóth Zoltán
Walter Gézáné

A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja
Megjelenik évente ötször: adventre, nagyböjtre, húsvétra, Te Deumra és Veni Sanctéra

XV. évfolyam, 2. szám 2012. Nagyböjt.

Szerkeszti: Molnár Miklós atya. Főmunkatárs: Lukách Krisztina
felsokrisztina@felsokrisztina.net – www.felsokrisztina.net

Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 50Ft. Kérjük a kedves híveket, amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.